

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori
Direcció General de Medi Rural i Marí

Nota interpretativa 2-2014

Escuament en el bestiar oví

Ratificat: José Francisco Rigo 	Aprovat: Pau M. Llabrés Pons 	Redactat: Pau Alorda
Cap del Servei de Ramaderia	Cap de la Secció IV	Tècnic veterinari
Data: 24/05/2014	Data: 24/05/2014	Data: 24/05/2014

Antecedents

En les actuacions de control oficial de les explotacions de bestiar oví de l'any 2013 s'ha constatat que l'escuament dels ovins de reposició, freqüents a Mallorca per motius fonamentalment zootècnics i per prevenir futures infestacions per larves de mosques, no sempre el fa un veterinari.

Problemes

- L'escuament s'ha de considerar un incompliment de la normativa de benestar animal quan causi dolor, sofriments o danys inútils.
- La normativa estatal bàsica que regula la protecció dels animals en les explotacions ramaderes (Reial decret 348/2000, de 10 de març, pel qual s'incorpora a l'ordenació jurídica la Directiva 98/58/CE, relativa a la protecció dels animals a les explotacions ramaderes) preveu l'adopció de disposicions específiques en matèria de mutilacions que actualment encara no s'han adoptat.
- Mentre no s'adoptin aquestes disposicions és necessari disposar d'una nota interpretativa de la normativa actual sobre benestar animal respecte a l'escuament del bestiar oví.

Legislació

- El Conveni europeu per a la protecció dels animals a les explotacions ramaderes (Estrasburg, 10 de març de 1976). Va ser firmat i ratificat per Espanya, i hi és vigent des del 6 de novembre de 1988 (BOE núm. 259, de 28 d'octubre de 1988).
- La Recomanació relativa al bestiar oví adoptada pel Comitè Permanent el 6 de novembre de 1992. En l'article 30 inclou l'escuament amb mitjans quirúrgics o amb tenalles hemostàtiques com a excepció a la prohibició general d'actuacions que provoquen pèrdua significativa de teixits; indica específicament que s'ha d'evitar l'escuament o la castració amb gomes.
- La Llei autonòmica 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen en l'entorn humà. En l'article 3.2 *h* prohibeix "practicar mutilacions als animals,

excepte les controlades per un facultatiu competent en cas de necessitat o per donar-los la presentació habitual de la raça”.

- La Llei estatal 32/2007, de 7 de novembre, per a la cura dels animals en l'explotació, el transport, l'experimentació i el sacrifici. En el primer paràgraf de l'article 4 estableix que “Les administracions públiques han d'adoptar les mesures necessàries per assegurar que, en les explotacions, els animals no tinguin dolors, patiments o danys inútils”.
- El Reial decret 348/2000, de 10 de març, pel qual s'incorpora a l'ordenació jurídica la Directiva 98/58/CE, relativa a la protecció dels animals a les explotacions ramaderes. En l'article 3 *a* estableix l'obligació dels propietaris i els criadors d'animals en les explotacions d'“Adoptar les mesures adequades per assegurar el benestar dels animals amb vista a garantir que aquests no pateixin dolors, sofriments ni danys inútils”, i en el punt 9 de l'annex, relatiu a les mutilacions, fixa que “En espera de l'adopció de disposicions específiques en matèria de mutilacions, i sens perjudici del que estableix el Reial decret 1048/1994, de 20 de maig, relatiu a les normes mínimes per a la protecció de porcs, s'han d'aplicar les disposicions nacionals en la matèria sempre que es respectin les normes generals del Tractat”.

Consideracions tècniques

1. La regulació de les mutilacions es preveu en el Reial decret 348/2000, però encara no s'han adoptat les disposicions específiques que les regulen.
2. La normativa vigent de benestar animal no prohibeix explícitament tots els tipus de mutilació animal, però sí que prohibeix les mutilacions que provoquin dolors, sofriments o danys innecessaris i les que no estiguin controlades per un facultatiu competent.
3. Els requisits per garantir que no es produeixen dolors, sofriments o danys inútils en l'escuament del bestiar oví són els següents:
 1. L'ha d'efectuar un veterinari, només quan hi hagi un motiu justificat.

2. En els casos en què l'escuament el faci el ramader, el veterinari de l'explotació ha de documentar, amb una periodicitat anual i per escrit, que l'esmentat ramader:

- a) Disposa de l'habilitat i la capacitat per realitzar-lo.
- b) El fa únicament i exclusivament als animals de reposició i sempre abans que facin dos mesos.
- c) Utilitza una tenalla hemostàtica o bé el mètode de tracció i torsió per al tall o la separació de la cua pel disc intervertebral (en cap cas no es poden utilitzar anelles de goma).
- d) Respecta la longitud de la cua suficient per cobrir l'anus en els mascles i la vulva en les femelles.
- e) Utilitza un mètode que no provoca als animals dolors, sofriments o danys innecessaris.

Conclusió

En les inspeccions de control oficial no s'ha de considerar un incompliment del benestar animal la pràctica de l'escuament en ovins si es compleixen els requisits del punt 3 de l'apartat consideracions tècniques d'aquesta nota interpretativa.